

ВІДГУК ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА

доктора психологічних наук, професора Карпенко Зіновії Степанівни на дисертацію Кареліна Павла Анатолійовича «Особливості психологічних меж особистості у різних комунікативних контекстах», представлену на здобуття наукового ступеня кандидата психологічних наук зі спеціальності 19.00.05 – соціальна психологія, психологія соціальної роботи

В епоху метамодерну, що прийшла на зміну постмодерну, велике значення приділяється ідеям транзитивності й осциляції, самодетермінації суб'єкта із впливом домовленнєвого досвіду й соціальних дискурсів, спробам поєднати відносність стану і нескінченну плинність подій зі стаціонарністю позиції та фіксованістю ціннісних орієнтацій особистості й т. ін. Отаке маятникоподібне метамодерне хитання від субстанційного ригоризму модерну до постмодерного екзистенційного релятивізму як новітньої методології соціально-психологічних студій не просто втілити в конкретному дослідженні особливостей психологічних меж особистості. У зв'язку з цим видається продуктивною ідея розглядати ці межі в різних комунікативних *контекстах* – не в самих ситуаціях і психологічних просторах з їх багатозначністю і невловимою мінливістю, а з урахуванням відносно сталих диспозиційних детермінант соціальної поведінки особистості.

Відтак запропонована П. А. Кареліним теоретична модель диспозиційно-ситуативного конфігурування психологічних меж особистості в діадній комунікації цілком укладається в логіку метамодерністських пошукувань і може без перебільшення слугувати взірцем завершеного оригінального дослідження – від задуму й гіпотези до підбору психодіагностичного інструментарію та розробки власної, релевантної теоретичній моделі психодіагностичної методики (багатошкального опитувальника «Конфігурування психологічних меж особистості»), перевірки останньої на надійність і валідність, критичного аналізу і тонкої психологічно нюансованої інтерпретації емпіричних даних, отриманих в результаті фахового застосування математико-статистичних методів і процедур.